

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: *Demokratizace Mozambiku v 90. letech* (ÚPOL UK FF, 2009, s.

Autor: Petr Michal

Autor posudku: Radek Buben

Kolega Petr Michal napsal práci, která je kombinací teoretické studie o demokratizaci a rozbohem konkrétního případu, v daném případě afrického Mozambiku. Volba tohoto tématu vyžaduje bezesporu značnou odvalu, neboť nedobrý stav české afrikanistiky způsobil, že v našich knihovnách se k africkým tématům nachází velmi málo knih. Jiným úskalím při psaní práce takového typu musí nutně být autorova neznalost portugalského jazyka, resp.jeho nevelká znalost, vyvoditelná z absence literatury v tomto jazyce v seznamu literatury.

Avšak P.Michal se s oběma nedostatky, z nichž ten první není opravu spáchán jím, vyrovnal více než dobře. Práce je celkem zasvěcenou studií o budování demokracie v jedné africké zemi, zasazená do širšího srovnávacího kontextu.

Teoretická část studie je nadprůměrně a nikoli otrocky pojatým shrnutím základních tranzitologických přístupů, přičemž hlavní ocenění zaslouží zjm.fakt, že autor se nespokojil s přehledovými pracemi české provenience, ale sáhl také po originálech, což je postup, jenž zatím stále není standardem.

Část historická je drobně problémovější. Především, nevelký prostor je věnován charakteristice portugalského kolonialismu. Zde by bylo dobré opravdu ho více zasadit do kontextu kolonialismů jiných a neškodilo by více srovnat pozici Mozambiku s pozicí ostatních portugalských kolonií. Stejně tak neuvedení základních údajů o etnickém a tribálním složení země poněkud snižuje úroveň práce, neboť v textu existuje řada odkazů na tyto problémy. Stejně tak by autor mohl být konkrétnější u řady historických faktů: třeba vysvětlit v čem spočívala tragičnost uvedené „tragické smrti“ Samory Machela. V případě důkladného rozboru zakladatelských voleb mozambické demokracie v roce 1994 se pak nedozvíme dle jakého volebního systému se vlastně volilo.

Naopak, vyzdvihnout nelze než autorovu schopnost polemizovat s používanou literaturou, konkrétně v otázce charakteru povstalecké skupiny RENAMO, jíž třeba J.Klíma interpretuje spíše jako etnicky motivovanou, s čímž Michal nesouhlasí.

V textu se vyskytuje dost stylistických neobratností a hrubek, jež sice snižují celkový dojem z práce, ale neubírají jí na kvalitě z hlediska politologie. Vhodně ani nepůsobí uvedení české verze názvu rhodeské tajné služby (Rhodeská tajná služba) v kurzívě, když její původní název je zjevně anglický.

Celkově je však práce textem, který ukazuje Michalovu schopnost porozumět nejjednodušší politické situaci v Mozambiku, zpracovat solidní množství literatury, nesklouznout do extrému faktografického popisu atd. Především závěr studie je naprosto výbornou ukázkou aplikace uvedeného teoretického materiálu na konkrétní mozambickou situaci a plně ukazuje autorovo výborné analytické myšlení.

Doporučuji k obhajobě se známkou **v ý b o r n ě**.

Radek Buben

